

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΑΡΑΝΤΑΡΙΟΝ ΟΡΟΣ.

Τὴν Κυριακὴν, 19ην Ἰανουαρίου/ 1ην Φεβρουαρίου 2015, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐλειτούργησεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Σαρανταρίου Ὁρους.

Τὸ Σαραντάριον Ὅρος πρόσκειται τῇ ἀρχαίᾳ πόλει τῆς Ἱεριχοῦς καὶ ὑπερυψοῦται αὐτῆς δυτικῶς, εἶναι δέ τὸ Ὅρος ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ἦλθεν ὁ Κύριος, ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μετὰ τὴν ἐν Ἰορδάνῃ βάπτισιν Αὐτοῦ καὶ προσηυχήθη καὶ ἐνήστευσε τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ ἐπειράσθη ὑπὸ τοῦ πειράζοντος καὶ ἀπέκρουσε καὶ ἐνίκησε πάντα πειρασμόν τοῦ πειράζοντος, ἥτοι νὰ μετατρέψῃ τοὺς λίθους εἰς ἄρτους, νὰ ρίψῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ πτερυγίου τοῦ Ναοῦ καὶ νὰ προσκυνήσῃ αὐτόν, διὰ νὰ τοῦ δώσῃ ὅλας τὰς ἐξουσίας τοῦ κόσμου. Εἰς τὸν πρῶτον τούτων ὁ Κύριος ἀπήντησε διὰ τοῦ «γέγραπται, οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ρήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ», εἰς τὸν δεῦτερον διὰ τοῦ : «πάλιν γέγραπται, οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου» καὶ εἰς τὸν τρίτον διὰ τοῦ: «Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις».

Εἰς τὸ Ὅρος τοῦτο τῆς νίκης τῶν πειρασμῶν τοῦ Χριστοῦ διετῆρει ἀνέκαθεν Ἱερὰν Μονὴν τὸ Πατριαρχεῖον, λελαξευμένην ἐντὸς τοῦ βράχου αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τῆς Μονῆς ταύτης προεξῆρξεν τῆς θείας Λειτουργίας κατὰ τὴν ὥς ἄνω ἡμέραν ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου καὶ τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου, τοῦ διακόνου π. Ἀναστασίου καὶ τῶν ἄλλων Πατέρων τοῦ Πατριαρχείου, ψαλλόντων τοῦ Γέροντος καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χοζεβᾶ π. Κωνσταντίνου καὶ τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, καὶ προσευομένων ἐντοπίων Χριστιανῶν καὶ προσκυνητῶν, τῶν ἀψηφισάντων τὸν κόπον τῆς δυσκόλου ἀνόδου καὶ ἀνελθόντων.

Διαρκούσης τῆς θείας Λειτουργίας, ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον εἰς τοὺς πιστοὺς ἑλληνιστί, ἔχοντα οὕτως:

«Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἀνέψχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὥσεὶ περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα. ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα ὕστερον ἐπείνασε», (Ματθ. 3,16-4,2), λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος.

*Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,*

Πρὸ ἡμερῶν ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐώρτασε τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, δηλονότι τὴν ὑπὸ

τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου βάπτισιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν αὐτῷ
τούτῳ τῷ τόπῳ τῶν ρείθρων τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ.

Σήμερον, θεία χάριτι, ἤλθομεν εἰς τό ἔρημον καί εἰς τό «λίαν ὑψηλόν τοῦτο
ὄρος ἔνθα ὁ διάβολος παρέλαβε τόν Ἰησοῦν καί ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας
τοῦ κόσμου καί τήν δόξαν αὐτῶν. (Ματθ. 4,8)

Τόσον ἡ βάπτισις τοῦ Ἰησοῦ ὑπό τοῦ Ἰωάννου, ὅσον καί οἱ πειρασμοί Αὐτοῦ ὑπό
τοῦ διαβόλου, δηλονότι τοῦ Σατανᾶ, ἀποτελοῦν γεγονότα τοῦ μυστηρίου τῆς θείας
Οἰκονομίας, δηλονότι τῆς ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου.
Γεγονότα, τά ὅποια μαρτυροῦν τὰς δύο φύσεις (θεῖαν καί ἀνθρωπίνην) καί τὰς
δύο θελήσεις (θεῖαν καί ἀνθρωπίνην) καί ἀσφαλῶς τήν μίαν ὑπόστασιν τοῦ Θεοῦ
Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐπειράσθη ὡς ἄνθρωπος ὑπό τοῦ
διαβόλου καί ἐνίκησεν αὐτόν. Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ὁ πειρασμός, ἐν τῷ ὁποίῳ
ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Χριστός, ἐθριάμβευσε εἶναι τό ἀντίστοιχον τοῦ
πειρασμοῦ κατά τόν ὁποῖον ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ὁ παλαιός Ἀδάμ ἔπεσεν.
Τοῦτο σημαίνει, ἀγαπητοί μου, ὅτι ἡμεῖς, οἱ ὄντες βεβαπτισμένοι εἰς Χριστόν,
καλούμεθα νά ἐνδυθῶμεν τόν Χριστόν καί οὕτω νά ἀναδειχθῶμεν ἐν Χριστῷ νικηταί
παντός πειρασμοῦ, ὡς διδάσκει καί ὁ θεῖος Παῦλος: «Πιστός δέ ὁ θεός, ὃς οὐκ
ἑάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καί τήν
ἐκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν», (Α΄ Κορ. 10,13).

Ὅπλον δέ κατά τῶν πειρασμῶν τοῦ διαβόλου εἶναι ἡ νηστεία. Καί τοῦτο, διότι ὡς
λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ πρῶτος καί παλαιός Ἀδάμ ἐξῆλθε τοῦ Παραδείσου,
ἐπειδὴ δέν ἐνήστευσε. Ἑρμηνεύων τούς λόγους τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Καί νηστεύσας
ὁ Ἰησοῦς ἡμέρας καί νύκτας τεσσαράκοντα», (Ματ. 4,2) ὁ Ζυγαβηνός λέγει,
«ἐνήστευσε πρῶτον, διδάσκων ὅτι μέγα προπύργιον ἡ νηστεία τοῖς
ἀνταγωνιζομένοις τῷ δαίμονι».

Αὐτόν ἀκριβῶς τόν σκοπόν, δηλονότι τήν ἀντιμετώπισιν τῶν ὑπὸ τοῦ διαβόλου
προσβολῶν καί πειρασμῶν, ἔχει καί ἡ ὑπο τῶν ἀγίων καί θεοφόρων συντεθεῖσα
βίβλος τοῦ Τριωδίου, ἡ ὁποία ἄρχεται μέ τήν ἐρμηνείαν τῆς Εὐαγγελικῆς
παραβολῆς τοῦ τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου. Καί ὁ μέν Φαρισαῖος, κενόδοξος ὢν
καί καυχησάμενος ἐνικήθη ὑπό τοῦ διαβόλου. Ὁ δέ τελώνης, ταπεινῶν ἑαυτόν καί
μετανοῶν, ἐθριάμβευσε τοῦ διαβόλου.

Τό λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἀκούσωμεν τοῦ μεγάλου Παύλου, προτρέποντος ἡμᾶς καί
λέγων τό «ἐνδύσασθε τήν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς
τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καί σάρκα,
ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους
τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.
(Ἐφεσ. 6, 11-12).

Παρακαλέσωμεν, ἀδελφοί μου, τόν ἐκ τῆς πλάνης τοῦ διαβόλου ἐλευθερώσαντα ἡμᾶς
Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν καί Θεόν, ἵνα καταστήσῃ ἡμᾶς θριαμβευτάς τῶν
παγίδων τοῦ πονηροῦ, ὅπως ἀνέδειξε καί τόν σήμερον τιμώμενον ὅσιον Πατέρα
ἡμῶν Μακάριον τόν Αἰγύπτιον, «οὗτος γάρ», λέγει ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ «τῇ σοφίᾳ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος καταγλαῖσθείς πᾶσαν ἄσκησιν τῇ ἐναρέτῳ πολιτεία αὐτοῦ
ὑπερηκόντισεν» .

Αὐτόν καί ἡμεῖς μεσίτην προσάγοντες αἰτοῦμεν, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου, δυσωπεῖν τόν Χριστόν σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν». Ἀμήν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν, ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Γεράσιμος καί ἀνακαινιστής τῆς Μονῆς ἐδεξιώθη τήν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν καί τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/2JMvF4Q70H0>

